

Po tajkej radže duchownej
 Duž Mots a Herta činještej.
 O złoty dźiw! to pomhaše,
 Měr mjez nimaj we domje je.

Měr mjez nimaj we domje bě,
 Wšěm ludžom dźiw a wjesele.
 Ta krasna woda jednańska
 Je přez poł lěta pomhała.

O wěra, što ty nječiniš,
 Ty njemóžnosće zmóžnosćiš!
 Hlaj, Mots a Herta po wodu
 Sej zaso džetaj na faru.

(W septembru 1842.)

Khwalba spěwanja.

Dar spěwanja, nam z njebjes daty,
 Je króna darow blyščata;
 Duž česćeny a wšitkim swjaty
 Njeh k njebjesam nas pozběha.

Kaž daloko so njebjo šeri
 A slónco zemju wobswěći,
 Štož wodych ma, so k spěwej ćeri,
 Spěw cyłu stwórbu wožiwi.

Na křidlach bójskej' nutrnosće
 So duša spěwa do njebjes,
 Hdyž poľna swjatej' wjesołosće,
 Jej' psalm a kěrluš je tón Knjez.